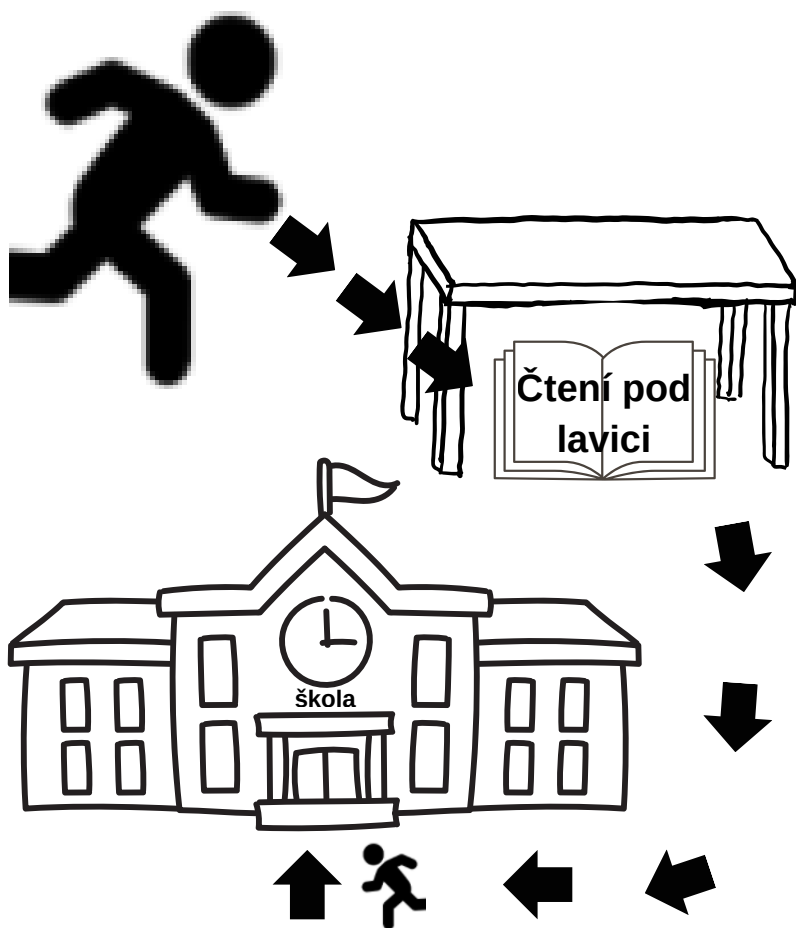

Čtení lavici *pod*

Občasník Základní školy
ve Křemži

Podzim 2025

Obsah

Úvod

Slovo úvodem Strana 3

Umění:

Příspěvky ze školích dní Strana 17

Uplynulé události

Rozloučení 9. tříd Strana 4

Slavnostní předání
vysvědčení v radnici Strana 6

Letní příměstský tábor Strana 7

Vítání prvňáčků Strana 8

Výlet do Terezína Strana 10

Návštěva muzea Strana 11

No Backpack Day Strana 12

Sportovní úspěchy Strana 14

Posilovna Strana 15

Psychologické okénko

Testová úzkost Strana 16

Zábava:

Prvnácci ve škole Strana 23

Výsledky letní ankety,
podzimní anketa Strana 25

Osmisměrka Strana 27

Uhodni učitele Strana 28

Knižní doporučení Strana 29

Komiks Strana 30

Slovník pro boomery Strana 31

Podzimní recepty Strana 32

Danovo okénko lidského
chápání Strana 33

Závěr:

Slovo závěrem
Řešení osmisměrky a
uhodni učitele Strana 34

Slovo úvodem

Milí čtenáři, tak jsme zase zpět. Léto uteklo, prázdniny zmizely a škola ve Křemži se po dvou měsících ticha znovu probudila. Chodby se zaplnily smíchem, křikem, hraním fotbálku s čímkoliv nahrazujícím míč a diskuzemi o písémkách. Učebnice se vrátily na lavice, sešity se zázračně znovu objevily v taškách (většinou) a ranní vstávání se stalo tou nejtěžší disciplínou dne.

Ale i když se nám možná nechtělo zpátky tak úplně dobrovolně, nový školní rok znamená i nové začátky – nové spolužáky, nové historiky, nové zážitky a občas i nějaké malé dobrodružství. Každý z nás si do školy přinesl kousek prázdninové nálady, a tak doufáme, že se nám ji podaří zachovat i během podzimu.

A právě s tím by Vám mohlo pomoci i tohle číslo Čtení pod lavici. Najdete v něm články, rozhovory, fotky i pár momentů, které Vám možná budou povědomé. Tak se pohodlně usadte, otevřete si časopis a nechte se na chvíli vtáhnout do světa, kde škola není povinnost, ale inspirace, nebo aspoň dobrá záminka, proč se na chvíli vyhnout úkolům.

A když už se učebnice vrátily na lavice, náš časopis se opět vrací pod lavici.

Za celou redakci přejeme příjemné čtení.

Vaše redakce

Slovo úvodem z ředitelny školy

Milí žáci, milé děti,

od letošního školního roku jsem se stal novým ředitelem naší školy. Mám z toho velkou radost a děkuji za důvěru, kterou jsem dostal. Naše škola pro mě není jen budova s učebnicemi – je to místo, kde se každý den potkávají děti, učitelé i rodiče. Společně tu tvoříme jeden velký školní tým.

Ve školství pracuji už dlouho a většinu času jsem byl zástupcem ředitele. Díky tomu vím, co škola potřebuje, aby byla pro všechny příjemným a bezpečným místem.

Na začátku žádné velké změny nechystám – chci, aby všechno dál dobře fungovalo. Zároveň ale věřím, že společně s učiteli, rodiči i vámi můžeme školu dál vylepšovat, aby se vám tu líbilo a chodili jste sem rádi.

Mojí největší snahou bude, aby škola byla místem, kde se nejen učíte, ale také rozvíjíte, nacházíte kamarády a cítíte se tu dobře. Budu rád naslouchat nápadům a přáním všech, kdo jsou součástí naší školy.

Těším se na všechny společné zážitky, projekty i úspěchy, které nás čekají.

Mgr. František Hovorka
ředitel ZŠ a MŠ Křemže

Uplynulé události

Rozloučení 9. tříd

Hned na začátku časopisu si dovoluujeme ohlédnutí za koncem školního roku 2024/2025, po vydání letního čísla časopisu se v tělocvičně tradičně rozloučili devátáci s celou školou. Navíc jsme se v červnu také loučili s panem ředitelem Jiřím Thámem.

Třídy 9.A a 9.B si připravily rozlučkový program, poděkovaly vyučujícím a zejména jejich třídní učitelce Mgr. Adéle Broučkové a třídnímu učiteli Mgr. Miroslavu Holubovi, měly nachystaná videa a prezentace fotek. Netradičním bylo překvapení pro bývalého pana ředitele, kdy školní sbor zazpíval s pomocí celé školy rozlučkovou píseň a všechny děti se podílely na vytvoření nekonečného vzkazového plakátu.

9.B své rozloučení zveršovala a jeho znění je uvedeno pod fotkami.

Rozlučka

Dnes naposled tu stojíme jako třída,
čas běžel jak voda, všechno se střídá.
Dospěli jsme – aspoň trošku, snad,
i když bychom tady chtěli zůstat
Byly tu dny plné smíchu i chmur,
ale každý z nás si odnese svůj kus-
Kus vzpomínek, zážitků a slov,
a toho se týká můj proslov.

Pane Holube, seznámil jste nás s mnoha čísly,
naplnil jste naše prázdné mysli.
Vždy jste byl klidný a férový pán,
v problémech pomohl jste nám.

Paní Jirovcová, přišla jste v půlce,
a zvládla jste nás i v téhle bouřce.
Čeština s vámi nebyla nuda,
a za vaší trpělivost velké hurá

Pan Čudan, to byl pan přírodopis,
poznání těla a zvířat popis.
Příroda je přece svět krásný,
s vámi nám to bylo hned jasný.

Paní Bendová, máte dějiny v ruce,
vedla jste nás přes všechny revoluce,
Z válek a míru ze světů včerejška,
udělali jsme i kousek dneška.

Pan Stibor, občanka, svět a práva,
co smíme a co je ústní zpráva.
Díky vám víme, že každý má svůj hlas,
a že pro slušnost není jen školní čas.

Paní Broučková, chemie a řád,
i když nás vzorce uměly zmást.
Ukázala jste, jak se prvky znají,
i co nám všechno chemie tají.

Paní Forejtová, fyzika v čase,
Newtonovi padalo jablko v pase.
Zákony pohybu, světla a sil,
u vás to nebyl nudný styl.

Paní Koubová, krok co krok,
pomáhala jste nám každý rok.
Vaše podpora, trpělivost i smích,
znamenal pro nás víc než jen školní hřích.

Pan Thám, štětce, barvy a tvary,
umění jste nám vkládal do hlavy.
At to byl portrét nebo jen flek,
vždy z toho vznikl náš osobní vděk.

Paní Vesperová, tělocvik a němčina,
s vámi to bylo jak v běhu vteřina.
Danke schön za pohyb i gramatiku,
I když jsme občas švindlovali v tělocviku.

Paní Kučerová, angličtina a rukodělky,
s vámi to nebyli žádné padělky.
Díky za pracovní hodiny plné klidu,
a že jste nás brala v našem stylu.

Paní Boneschová, pracovní činnosti,
nedělaly nám žádné starosti.
Kladivo, hřebík, metr a pilka,
byla to pro nás krásná chvílka.

Paní Ševčíková, hodiny vaření,
měchačka, kuchařka, kuchařské náčiní,
Přiměřeně užívat polévkové koření,
to je velké umění.

Paní Layerová, od první třídy nás vedla dál,
každý ji měl rád a každý se smál.
Šla jste s námi krok za krokem,
vždycky s klidem a vlídným okem.

Pane Bartoni, s vámi škola měla tři tóny,
Svaly, štětce, český kraj,
Všechno jste znal,
byl jste náš král.

Paní Jiráčková,
s vámi byla hudba snová.
Klavír zněl a zpíval s námi,
radost z tonů pod hvězdami.

Paní Šteflová,
vaše výuka byla báječná, nová.
Zpívali jsme, učili se slova,
hello, music nálada snová.

Paní Kaiseršatová,
kreativita s vámi byla nová.
Štětce, barvy, nápad v hlavě,
všechno ožilo na papíře hravě.

Tak dneska už naposled jsme tu jak tým,
zítra nás čeká jiný dům, jiný rým.
Ale než vykročíme z těchto bran,
říkáme všem díky ze všech stran.

Devátá třída končí svůj čas,
ale vy všichni zůstanete v nás.
Díky za trpělivost, za vědomosti,
za podporu, za pochopení a za radosti.

Nashledanou 9.B

Slavnostní předávání vysvědčení na radnici

Tradičně dostávají deváťáci svá vysvědčení na slavnostním předávání v radnici, ani loňský školní rok nebyl výjimkou. Prvňáčci si na úvod připravili program, po té následovaly proslovy pana ředitele, starosty a zástupců žáků a třídních učitelů.

Letní příměstský tábor ve škole

Každoročně se ve škole koná letní příměstský tábor pořádaný v červenci a srpnu. A bylo tomu tak i letos v létě. Na táboře se hrály hry, soutěžilo se a všichni se bavili. V pozici vedoucích byli: Jitka, Lucka, Míša P., Míša M., Vašek, Vláďa, Kačka, Markéta, Eliška a Lukáš. Celý tábor zorganizovala Hanka Kudláčková. Všichni si tábor užili a určitě se těší na příští rok.

Vítání prvňáčků

1. září 2025 se na radnici konalo tradiční vítání prvňáčků. Letos se celá akce nesla v pohádkovém duchu – tématem byli oblíbení modří skřítkci - Šmoulové.

Program zahájili devátáci, kteří si pro nové prvňáčky připravili veselé představení inspirované právě šmoulí vesničkou. Následovaly slavnostní projevy pana ředitele a pana starosty, ve kterých zazněla přání mnoha školních úspěchů a radosti z nových kamarádství.

Vyvrcholením celé akce bylo slavnostní šerpování prvňáčků, kteří si tak odnesli nejen krásnou památku, ale i nezapomenutelný zážitek ze svého prvního školního dne.

Vladimír Hanzal
Foto: František Reindl,
Mgr. Lukáš Stibor

Výlet do Terezína

Ve středu 3. září se žáci 8. tříd vydali na poznávací výlet do Terezína. Ráno v 7:00 vyrazili autobusem od školy a už kolem deváté hodiny dorazili na první zastávku – do Lidic. U tamního památníku dostali mapu a jejich úkolem bylo najít a přepsat texty alespoň ze tří významných míst. Díky tomu si mohli sami projít areál a dozvědět se zajímavé informace.

Poté autobus pokračoval do nedalekého Terezína, kde žáky čekala prohlídka pevnosti s průvodcem. Ta trvala přibližně hodinu a půl, ale rozhodně stála za to – všichni se dozvěděli spoustu nového a na vlastní oči viděli místa spjatá s naší historií.

Cestou zpět autobus zastavil na odpočívadle u obce Krsice, kde se výprava téměř celá přesunula do Burger Kingu. Po krátké pauze už následovala přímá cesta do Křemže. A i když se výlet blížil ke konci, nechyběly v autobuse záchvaty smíchu a dobrá nálada.

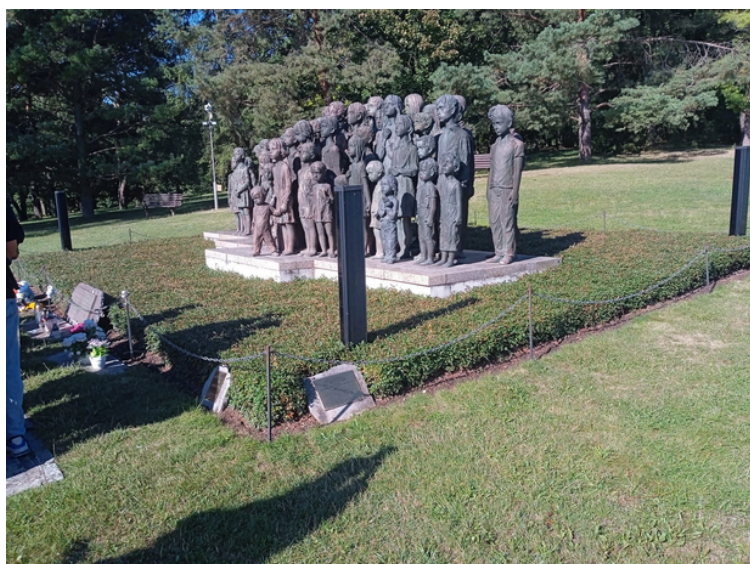

Foto: Vojtěch Klement
Vladimír Hanzal

Návštěva muzea

Ve čtvrtek 2.10.2025 navštívily třídy 4.A a 4.B přírodovědné muzeum Semenec. Program zněl lákavě – Lovci a sběrači v pravěku.

Nejdříve jsme se učili, jak rozdělovat oheň, rozpoznávat stopy zvířat a pak jsme si vyrobili oštěp a krásný amulet ze dřeva.

Nakonec jsme šli sbírat byliny a lovit zvířata, abychom přežili zimu. Moc se nám tam líbilo.

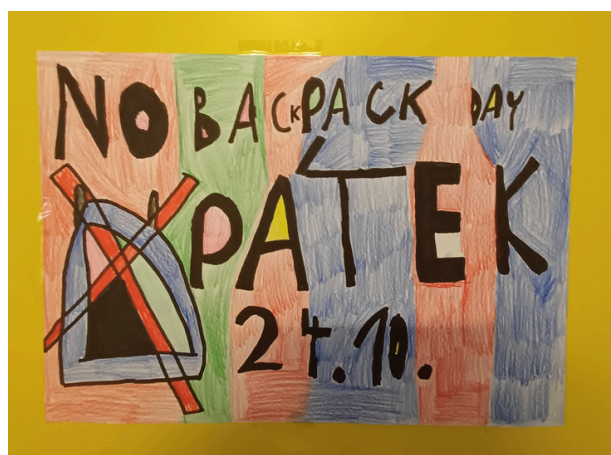
Kluci a holky ze 4.A a 4.B

No Backpack Day

No Backpack Day je den, kdy si do školy žáci vezmou učebnice, sešity a další školní pomůcky do něčeho jiného než do batohu. U nás ve škole se No Backpack Day konal 24. října 2025. Tato zábavná akce má připomenout, že ne všechny děti na světě mají možnost nosit učebnice v batozích nebo v aktovkách. Musejí je nosit v rukách, různých pytlích či košících. Objevily se u nás i velice originální věci, jako krajáč mléka, kolečko nebo kočičí přepravka. Ale i ostatní měli dobré nápady, jako různé košíky, igelitky, kýble, bedny, kufrы nebo odpadkové koše. Děkujeme všem, co se zapojili a devátákům za vytvoření plakátů.

Karolína Sláviková

Sportovní úspěchy

Žáci ZŠ Křemže na florbalových turnajích

Žáci a žákyně naší školy postoupili v obou kategoriích, tj. kategorie III. (6. a 7. třída) a kategorie IV. (8. a 9. třída) z okrskových kol do kol okresních. Starší žákyně z 2. místa, starší žáci ze 3. místa a mladší žáci i žákyně z 1. místa v okrsku Český Krumlov. Starší dívky se utkaly v pátek, 7.11.2025 v Českém Krumlově s týmy Kaplice Školní, Velešín, Horní Planá a Český Krumlov Linecká. Předvedly pěkný výkon a získaly celkově třetí místo (za ZŠ Školní Kaplice a ZŠ Velešín) a odvezly si bronzové medaile a pohár. Tento týden ještě sehrají zápasy další naše týmy v okresních kolech – v úterý starší žáci, ve středu mladší žáci a ve čtvrtek mladší žákyně. Všichni sportovci, kteří bojují na florbalových turnajích doslova o každý míček a odvádí vždy své maximální výkony, což mohou potvrdit všichni pedagogové, kteří zápasy sledují a dětem s nasazením fandí, si zaslouží pochvalu a poděkování za své úsilí, statečnost, chování, fair play, podporu svého týmu a úspěšnou reprezentaci naší školy.

Alice Vesperová

Budeme mít miniposilovnu!

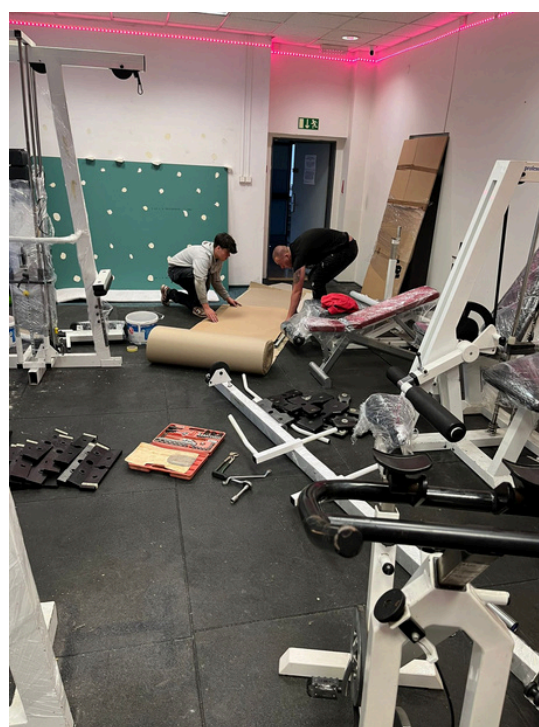
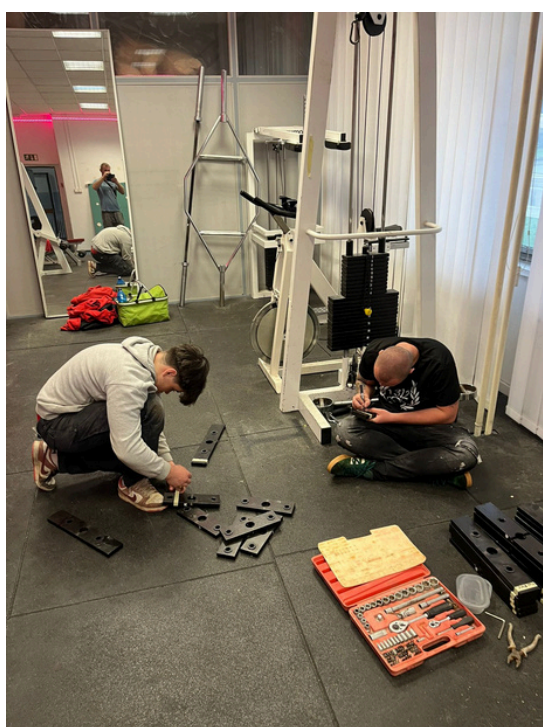
Od ledna 2026 se můžeme těšit na skvělou novinku – v naší škole bude miniposilovna, kterou využijeme při výuce tělesné výchovy.

Cílem projektu je, aby hodiny tělocviku byly pestřejší, zábavnější a modernější. V nové posilovně si budeme moci procvičit celé tělo, posílit svaly, zlepšit rychlost, sílu i vytrvalost – tedy všechny kondiční schopnosti, které jsou důležité pro zdraví a správný vývoj organismu.

Pravidelný pohyb pomáhá posilovat srdce, plíce i imunitu, zlepšuje držení těla a pomáhá zvládat stres.

A co nás čeká? Už teď probíhá rekolaudační řízení a přípravy prostoru – plánuje se nová podlaha, výmalba i nábytek. Také se pořizuje moderní vybavení, například běhací pás, orbitrek, peck deck, olympijské osy, kladky a kompletní řada jednoručních činek.

Nová miniposilovna bude skvělou příležitostí pro všechny, kteří chtějí udělat něco pro své zdraví, zlepšit si fyziku a třeba i objevit radost z pohybu.

Testová úzkost

Každý z nás někdy zažil ten pocit – písemka se blíží, srdce bije rychleji, ruce se potí a hlava najednou zapomene úplně všechno, co jsme se učili. To, co prožíváme, se nazývá testová úzkost.

Co to vlastně je?

Testová úzkost je druh stresu, který se objevuje před zkouškou nebo testem. Trocha napětí je přirozená – pomáhá nám soustředit se. Když je ho ale příliš, naše tělo i mysl začnou reagovat obranně: máme „okno“, bolí nás břicho, špatně spíme, nebo se cítíme úplně vyčerpaní.

Má dopad na prospěch?

Ano – a někdy větší, než si myslíme. I když se člověk poctivě připravuje, silná úzkost může snížit výkon, protože mozek místo logického uvažování „řeší“ stres. Výsledkem pak může být horší známka, i když znalosti ve skutečnosti máme.

Jak ji minimalizovat?

- **Lepší příprava** – není nutné se učit celé dny bez přestávky. Pomáhá rozdělit si učení na menší části a začít s předstihem. Opravdu není dobré si nechávat vše na poslední chvíli.
- **Simulace testu** – zkus si doma udělat test nanečisto. Mozek si na situaci zvykne a příště bude klidnější. Pravidelnost neuškodí.
- **Správné dýchání a relaxace** – hluboký nádech, výdech a chvíle klidu před testem mohou pomoci.
- **Pozitivní myšlení** – místo „Určitě to pokazím“ si řekni „Zvládnou to nejlíp, jak umím“ nebo „Umím to, učil/a jsem se“.
- **Dostatek spánku a jídla** – unavený mozek se soustředí hůř a stres roste.

Zkus dechová cvičení těsně před testem

Krátké a nenápadné dýchání dokáže zklidnit tělo i mysl během pár minut:

- **4-4-4 dech** – nadechuj se nosem po dobu 4 sekund, na 4 sekundy zadrž dech a poté pomalu vydechuj ústy také po dobu 4 sekund. Opakuj třikrát. Můžeš vydechovat potichu.
- **Hluboký výdech** – zaměř se hlavně na dlouhý výdech, který je o něco delší než nádech. Tím tělo dostane signál, že je v bezpečí.
- **Mentální kotva** – při dýchání si v duchu opakuj jednoduchou větu, třeba „Jsem v klidu“ nebo „Zvládnou to“. Pomáhá to soustředit se na přítomný okamžik.

Když je toho moc...

Pokud máš pocit, že stres před testy už nezvládáš, je v pořádku o tom mluvit. Pomoci může učitel, školní psycholog nebo rodiče. Testová úzkost **není lenost ani slabost** – je to jen signál, že se snažíš být dobrý a záleží ti na výsledku.

Vladimír Hanzal

Příspěvky ze školních dní

Naši žáci každý den v hodinách tvoří ať už intelektuální, nebo umělecké poklady, v následujících příspěvcích bychom se s Vámi o některé chtěli podělit.

To je zmatek...když zvířata mají svátek

První říjnový pátek jsme oslavili v 1. A "Den zvířat". Ve třídě se sešli pejskové, kočky, tygři, králíci... i krokodýl. Celý den byl plný vyrábění, pohybu i úkolů, které souvisely se životem zvířat. Nechyběla ani pohádka a hry na školní zahradě. Tento den jsme si moc užili.

Holky a kluci z 1.A

Komiks o Golemovi

V 5.B jsme se dostali v rámci Rudolfa II. k pověsti o Golemovi a zkusili jsme si na základě jeho příběhu vytvořit komiks, zde jsou ukázky z mnoha třídních děl.

Alena Kroulíková, Daniela Bilanská, Klára Malíková, Zuzana Páleníková, Johana Troupová, Anna Adamcová

Literární díla

Pro podzimní pochmurné a lehce strašidelné dny a hlavně večery nám paní učitelka Jiráčková vybrala povedené příběhy. Zadání v hodinách slohu bylo vyprávění s hororovými prvky, 7.B psala strašidelnou historku o něčem, co se skrývá pod postelí a 9.A měla na starosti fámou o černé sanitce, která bere lidem orgány.

První autorka doplnila své dílo o vlastní kresbu, spisovatelkám z devítky s obrázkem pomohla AI.

!Upozornění! Příběhy jsou hororové a nejsou vhodné pro čtenáře, kteří se neradi bojí.

Podpostelní únosce

Znáte ten pocit, když se v noci probudíte ve své posteli, ale víte, že tam nejste sami? Byla to temná noc, byla hlasitá bouřka a já nemohla spát. Ležím v posteli, ale najednou cítím divný smrad. Něco jako prošlá svačina, nebo stará šunka. Šla jsem se podívat do svého batohu, jestli tam nezůstala moje školní svačina. Při cestě mě však něco slizce nechutného popadlo za nohu a já spadla. Vtáhlo mě to pod postel a pak jsem to viděla. Bylo to nechutné, smradlavé strašidlo. Nevypadalo ani tak děsivě, ale ten smrad byl příšerný. Měla jsem strach. Najednou jsem se zjevila v tmavé místnosti. Byla tam tma a nic jiného. V tmavé místnosti se ukázalo strašidlo, které bylo pod mou postelí. Viděla jsem dveře a dlouhý tunel. Vešla jsem do dveří. Na konci tunelu bylo světlo a najednou jsem se znovu vrátila pod postel. Rychle jsem utekla do postele. Pořád jsem slyšela divné zvuky, ale snažila jsem se je nevnímat. Usnula jsem. Probudila jsem se ve své posteli. Bylo krásné slunečné nedělní ráno. Šla jsem na snídani, ale najednou jsem si vzpomněla na svůj noční zážitek. Šla jsem se podívat pod svou postel, ale nikde nic. Žádný tunel, dveře ani podpostelní strašidlo. Smrad už taky nebyl cítit. V klidu jsem prožila zbytek dne. Na svůj nešťastný sen už ale nikdy nezapomenu.

Vanda Dudová, 7.B

!?

Bylo 5. května a na obloze byl vidět krásný měsíc s hvězdami a já si lehla do postele připravená ke spánku. Dala jsem si do ucha sluchátko a pustila si svou oblíbenou písničku.

Z nějakého důvodu mi najednou sluchátko přestalo fungovat a začala jsem cítit spálený plast a kouř z cigaret. Vylezla jsem z postele a začala hledat odkud ten pach šel. Zjistila jsem, že ten pach jde zpod postele, kde ležel můj kocour a spal. Řekla jsem si, že se mi to jen zdá. Lehla jsem si do postele a zhasla jsem lampu.

Poté jsem se vzbudila s pocitem, že na mě někdo kouká. Rozsvítila jsem lampu a koukala se po pokoji, nikde nic nebylo. Kocour tentokrát ležel vedle mě v klubíčku a probudil se kvůli světlu. Začala jsem opět cítit spálený plast a kouř od cigaret, a tak jsem se podívala pod postel. Pod postelí na mě svítily oči a zuby, které se usmívaly. Vzala jsem mobil a rozsvítila jsem pod postelí, ale oči a zuby zmizely. Řekla jsem si, že jsem jen unavená a zvedla jsem hlavu nahoru.

Na posteli seděl můj kocour, ale vypadal nějak divně, nějak jinak. Po chvíli jsem si uvědomila, že se na mě kocour dívá až lidskýma očima. Stála jsem před postelí a pozorovala kocoura. Mrkla jsem a kocour byl náhle pryč. Najednou jsem na své noze ucítila ruku, která byla chladná, slizká s dlouhými ostrými drápy, které by lehce rozřízly kůži. Ruka mě držela za můj pravý kotník a zarývala do mě pomaličku drápy. Přejel mi mráz po zádech.

Ruka mě stáhla pod postel a já se objevila v černotě, kde jsem padala. Najednou se vedle mě objevil opět svítící úsměv s očima. Spadla jsem do temného a chladného lesa. V panice jsem se rozhlédla a uviděla jsem mého kocoura, jak utíká mezi stromy. Poté, co zaběhl za strom, jsem uslyšela divné zvuky. Zvedla jsem se a uviděla jsem, jak za stromem na mě kouká divné stvoření. Bylo to vysoké kolem dvou metrů, černé, chlupaté a slizké, hubené tak, že mu byly vidět kosti. Otočila jsem se a začala utíkat hluboko do lesa, ale nestvůra měla čtyři nohy a byla rychlejší.

Když jsem utíkala, propadla jsem se mechem a spadla jsem do dlouhé, temné a kamenné uličky. Sedla jsem si do tureckého sedu a začala přemýšlet, jak odtud uniknout a vyhnout se nestvůře. V tu chvíli jsem zprava uslyšela kroky s hlasitým dýcháním. Zvedla jsem se a začala utíkat směrem od zvuku. Doběhla jsem ale do slepé uličky. Otočila jsem se a uviděla svítící úsměv s očima, které se každou sekundou blížily ke mně. Přitiskla jsem se na stěnu a koukala, jak se nestvůra rozběhla a zaútočila na mě.

Když jsem zavřela strachem oči, probudila jsem se v mé v posteli. Vzala jsem mobil, který ukazoval sobota 6. května 11:57.

Diana Jílková, 7.B

ÚNOS

Možná mi to nebudete věřit, ale vykuchali mě. Tak si to řekneme pěkně od začátku. Stmívalo se a já jsem měl namířeno na trénink, tak jako každé úterý, už po dobu tří let. Za keřem jsem slyšel, že někdo něco šeptá, a tak jsem radši popoběhl. Během tréninku jsem ale na vše zapomněl, takže jsem odcházel z posilovny úplně v klidu a dal jsem si sluchátka do uší.

Zhruba v půli cesty, kde se prochází lesem a nejsou zde žádné lampy, jsem spatřil černé auto za mnou. Nesvítilo. A když jsem se otočil, zastavilo. Tohle se opakoval asi čtyřikrát. Pak už jsem se rozběhl, jak nejvíc jsem mohl. Myslel jsem, že jsem jim utekl, a tak jsem se zastavil, abych se vydýchal. Jenže v tu ránu se objevilo to auto naproti mně. Křičel jsem, vzpíral se, snažil se utéct, ale marně.

Hodili mě do auta, vypadajícího jak sanitka a uspali. Ráno jsem se probudil s pocitem prázdnoty. Ptal jsem se těch lidí v kuklách, co stáli kolem mě, kde to jsem. A oni řekli, že jsem v nemocnici, jelikož jsem měl prý v noci nehodu.

O pár dní později pro mě přijela má rodina, zdálo se to jako normální odjezd z nemocnice, ale poté jsem si všiml, že má matka předala muži v kukle velké peníze. Neřešil jsem to. Cestou domů jsem se jí ptal, co se stalo, že mu dala tolik peněz. Ona jen smutně koukla na zem a řekla: „Víš, to bylo výkupné, oni tě unesli.“ Byl jsem v šoku, ale nevypadalo to, že matka skončila, ještě chtěla něco říct. „Některé z tvých orgánů byly prodány na černém trhu, takže jsi teď bez pravé ledviny a levé plíce.“

Vydali jsme se do nemocnice, opravdové aby mi dodali plíci a ledvinu. A teď už jsem se po půl roce zpátky na nohou a vyprávím vám tuhle historku.

Karolína Nováčková, 9.A

Černá záchranka

Možná mi to nebudete věřit, ale moje maminka měla už od malá nějaké problémy s dýcháním a se srdcem. Vždy, když se jí udělalo zle, vzala si prášek a bylo to v pořádku. Mamce je teprve 35, je to krásná mladá žena, která při těchto situacích nikdy nestresuje, a to je hlavní, protože ví, že by to bylo akorát horší. Jednoho dne, byla to středa, se jí udělalo až tak moc zle,

že jí ani ty prášky nezabraly. Nevěděla jsem, co mám dělat. Mamka se dusila, zbledla, myslela jsem si, že umírá. Nic jiného, než zavolat záchranku mě fakt nenapadlo. Záchranka přijela, odvezla si mamku a já musela zůstat u babičky, protože tatínka už jsem neměla. Po třech dnech mamku pustili a bylo to všechno zase v pořádku.

Ten večer byl nějaký divný, všude v domě se ozývaly divné zvuky a děly se divné věci. Neřešily jsme to a koukaly na film. Najednou začal zvonit telefon, bylo to velmi divné číslo. Mamka to šla zvednout. Mluvil takový starší pán, podle hlasu mu mohlo být tak šedesát a říkal, že musí zítra ráno dojet zkontrolovat mamky stav, jestli je v pořádku a že přijedou černou sanitkou, tak ať se nedivíme. Zdálo se nám to divné, mamka o žádné prohlídce nevěděla. Ale i tak souhlasila, protože si myslela, že jí to třeba zapomněli v nemocnici říct.

Ráno sanitka opravdu přijela, mamku naložila do auta a odvezla. Bála jsem se, nevěděla jsem, co se děje. Uběhly tři hodiny a mamka pořád nikde. Neřešila jsem to a šla jsem se projít s naším psem Rexem do vedlejšího lesa. Rex začal strašně štěkat a táhnout mě určitým směrem dopředu. Tak jsem šla za ním. Něco tam leželo, něco velkého. Došla jsem k tomu bliž, byla to moje maminka. Rozřezaná na malé kousky bez jediného orgánu. Začala jsem brečet a utíkat. Ten den psali na internetu, ať si dáваме pozor na černou sanitku. Už je to 30 let od maminčiny smrti a od té události. Ten den z města zmizelo přes 100 lidí, už se nikdy nenašli. Odpočívej v pokoji, mami.

Lenka Pilečková, 9.A

Prvňáčci ve škole

Navštívily jsme první třídy a zeptaly jsme se prvňáčků, na tři otázky ohledně školy. Odpovědi byly různé, ale většina byla pozitivní. Bylo krásné se podívat, jak jsou prvňáčci zvědaví a těší se, že se naučí nové věci. Zeptaly jsme se i paní učitelek na tři otázky. Jejich odpovědi si můžete přečíst níže.

Karolína Sláviková, Anežka Pufferová

Otázky pro prvňáčky:

1. Co se Ti líbí ve škole?
2. Chtěl/a by ses vrátit do školky? Proč ano, proč ne?
3. Jaký předmět Tě nejvíc baví? A proč?

1.A

Emmička

1. Nejvíce mě baví družina.
2. Ano, protože mám ve školce ségru.
3. Matematika - protože se tam může počítat.

Olík

1. Baví mě se učit.
2. Ne, baví mě učení.
3. Výtvarná výchova - protože rád maluji.

Vašík

1. Baví mě úplně všechno.
2. Ne, chci se učit.
3. Tělesná výchova - protože můžeme běhat a křičet.

Štěpa

1. Nejvíce mě baví přestávka.
2. Ne, baví mě škola a učení.
3. Český jazyk - čtení, můžu si přečíst zprávu.

Nikolka B.

1. Nejvíce mě baví být v družině.
2. Ne, baví mě psát písmenka.
3. Český jazyk - protože čteme a píšeme.

1.B

Míša

1. Nejvíce mě baví učení.
2. Ne, mám ve škole bráchu Tomáše.
3. Tělesná výchova - protože házíme míče.

Maruška

1. Baví mě se učit čísla.
2. Ne, mám ve škole více kamarádek.
3. Český jazyk - učím se psát a číst.

Terezka

1. Sezení s nejlepší kamarádkou, je tady nejlepší.
2. Ne, baví mě poznávat písmenka.
3. Výtvarka - baví mě malovat.

Adam

1. Přestávky, protože můžu svačit.
2. Ne, škola je mnohem lepší.
3. Český jazyk - protože se učíme psát a číst písmenka.

Adélka

1. Nejlepší je, že můžu navštěvovat svou sestru.
2. Ne, líbí se mi tady.
3. Hudební výchova - protože můžu zpívat.

Otázky pro paní učitelky:

1. Jak se Vám s prvňáčky pracuje?
2. Jaký pokrok jste u prvňáčků zatím zaznamenala?
3. Co Vám letos dělá největší radost a co je nejtěžší?

Paní učitelka Helena Opelková, 1.A

1. Pracuje se mi hezky, navzájem se poznáváme, musím je pochválit, děti se snaží.
2. U prvňáčků je znát veliký pokrok, za necelé dva měsíce umí číst slabiky a některá slova, sčítat do pěti, také umí psát číslice do pěti a některé prvky písmen.
3. Největší radost, mi dělá to, že se děti těší do školy a že můžu v hodinách kreativně pracovat. Nejtěžší je naučit děti naslouchat.

Paní učitelka Stanislava Šedovičová, 1.B

1. Práce s prvňáčky je pro mě velmi obohacující, i když v některých ohledech náročná. Děti v tomto věku jsou velmi vnímavé, upřímné a nadšené pro objevování nových věcí, což vytváří příjemnou atmosféru ve třídě. Sleduji, jak postupně získávají nové dovednosti. Učí se číst, psát, počítat, a hlavně jakou mají z těchto pokroků radost. Zároveň si uvědomuji, že práce s takto malými dětmi vyžaduje hodně trpělivosti, empatie a jasně nastavených pravidel. Baví mě vytvářet prostředí, kde se cítí bezpečně a kde se učení stává zábavou.
2. Za pár týdnů ve škole se naučili spoustu věcí. Už vědí, že ve třídě se nekřičí jako na hřišti a někdy se jim to i podaří. Dokážou si připravit školní pomůcky a začínají číst první slabiky. A co je nejlepší? Umí spolupracovat, pomáhat si a dokážou se smát i u těch nejtěžších úkolů. Naše třída je místo, kde i chyby jsou zábava, protože každá chyba je vlastně malý krok k tomu, jak být ještě chytřejší.
3. Největší radost mi dělá sledovat, jak se z malých nesmělých školkáčků stávají sebevědomé děti, které si přečtou první slovo, některým se třeba podaří ze slov složit větu. Radost mi dělají jejich bezprostřední myšlenky a upřímné komentáře, které člověka často rozesmějí a úplně nejvíc mě těší, když ve třídě začínají vznikat přátelství a děti se k sobě učí být laskavé a ohleduplné. A co je nejtěžší? Nejtěžší je asi to, že každé dítě je jiné a každé potřebuje něco trochu jiného. Někdo má doma velkou podporu, jiní přichází z náročného prostředí. Všichni ale potřebují trpělivost, čas a pocit bezpečí. A snažit se to všechno zvládnout s úsměvem je velká výzva, ale i přes tu náročnost je práce v první třídě nádherná. Je plná upřímných emocí, malých, velkých vítězství, která dávají smysl tomu, proč jsme se stali učiteli.

Výsledky letní ankety

Odpovědi

10

Průměrná doba

01:42

Doba trvání

94 Dny

1. Jakou verzi časopisu jsi četl/a?

5. Jak bys ohodnotil/a celkový vzhled časopisu?

2. Jak jsi se o školním časopisu dozvěděl/a?

6. Jak bys ohodnotil/a grafické zpracování (barvy, obrázky, rozvržení)?

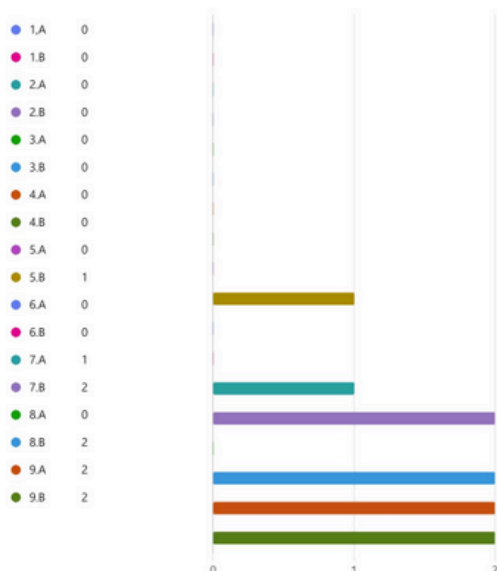
3. Kdo jsi?

7. Jak zajímavé pro tebe byly jednotlivé články?

4. Do jaké třídy chodíš?

8. Jak bys ohodnotil/a časopis celkově?

9. Co se ti ve školním časopise nejvíce líbilo?

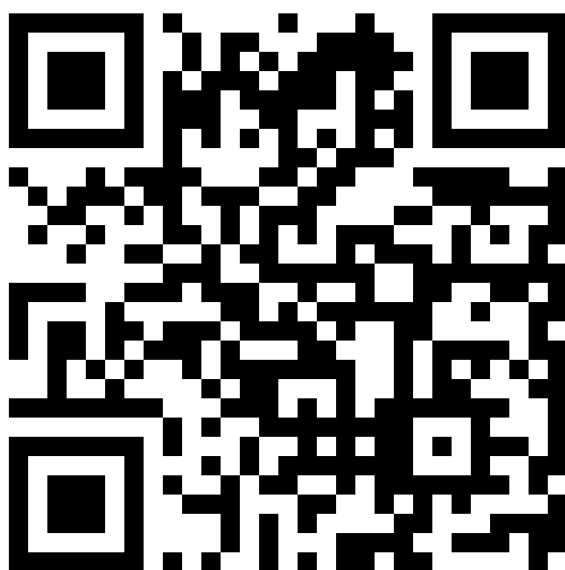
4 Odpovědi

ID ↑	Jméno	Počet odpovědí
1	anonymous	Asi poslední stránka
2	anonymous	Rozhovor s učitelem.
3	anonymous	Rozhovor S panem ředitelem.
4	anonymous	Danovo okénko

Děkujeme za vaše hodnocení!

A máme zde opět anketu. V této anketě se Vás budeme ptát na to, jak vy slavíte Vánoce. K anketě se dostanete přes odkaz nebo naskenováním QR kódu. Výsledky budou vypsány v dalším čísle časopisu.

<https://zsmaskremze.cz/casopis/anketa>

Osmisměrka

Najdi všechna slova v osmisměrce. Tajenka vyjde se zbylých písmen.

N	D	K	S	J	H	Ť	K	U	K
E	D	A	O	C	A	E	Š	A	L
E	D	Ů	U	S	Ž	B	B	É	Á
W	S	D	M	E	T	Á	L	Š	D
O	A	V	J	I	T	R	Č	K	A
L	Č	A	J	O	V	N	A	K	O
L	O	R	A	N	Ž	O	V	Á	Y
A	K	Š	U	R	H	V	Í	T	R
H	O	L	D	I	Š	A	R	T	S

- čas
- čajovna
- déšť
- duch
- dům
- dva
- halloween
- hruška
- jablko
- ježek
- kabát
- kláda
- kostra
- oranžová
- sad
- strašidlo
- vítr

Vytvořil: Jan Čierný

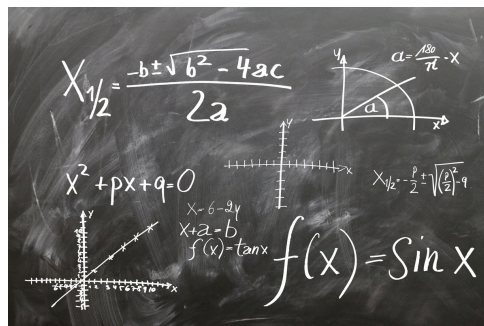
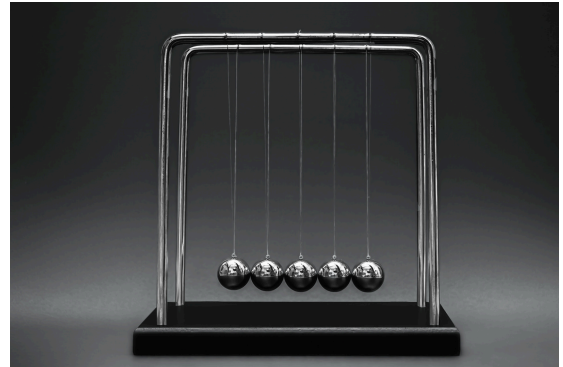
Tajenka: _____

Řešení je na poslední straně časopisu.

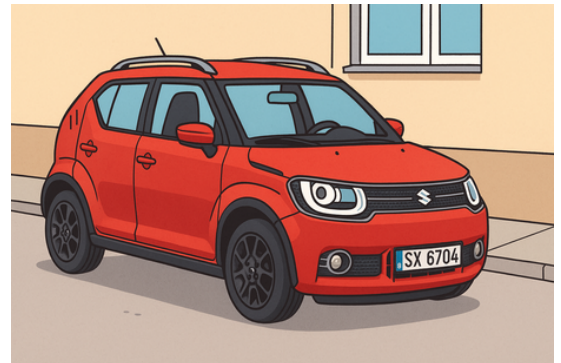
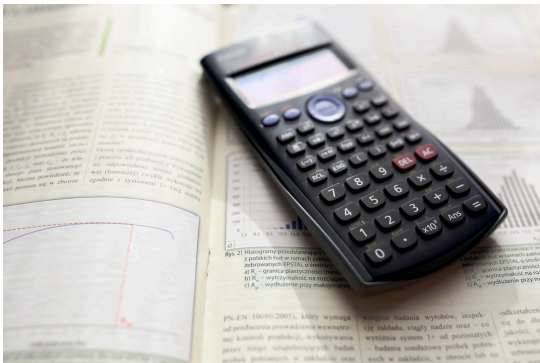
Uhodni učitele

Uhodni učitele podle obrázku.

1.

2.

Řešení je na poslední straně časopisu.

Vladimír Hanzal

Knižní doporučení

VELKÁ OČEKÁVÁNÍ

Autor: Rosalyn Eves

Věk: 13+

Nakladatelství: Cosmopolis

Když se sestry Thalia a Kalli společně se sestřenicí Charis vydávají do Londýna na svou první plesovou sezonu, všechny přesně vědí, po čem touží. Thalia je rozhodnutá publikovat své básně a seznámit se s dalšími podobně smýšlejícími umělci, Kalli si chce užívat bálů a večírků a Charis by se nejradši zavřela do pokoje s posledním číslem svého oblíbeného vědeckého časopisu. Jenže sezona se pro žádnou z nich nevyvíjí podle plánu. Kalli nechtěně způsobí společenský skandál, Thalia propadne kouzlu šarmantního rebela a Charis se ocitne tváří v tvář vědeckému dilematu, které by jí mohlo zlomit srdce. Nalezne každá z nich své štěstí? Nebo je jejich cesty zavedou jinam, než čekaly?

Kniha se mi moc líbila, protože byla čtivá a blízká životu dospívajících. Hlavní hrdinka působí realisticky - měla své sny, chyby i zklamání, a to mě právě bavilo. Líbilo se mi, že příběh ukazuje, že život nemusí být dokonalý jako v románech, ale i tak může být krásný a zábavný. Autorka píše jednoduše, ale zároveň zajímavě, takže se kniha dobře čte. Moc se mi líbilo i to, že se hrdinka během děje hodně naučí o sobě a o tom, co v životě opravdu chce. Knihu všem čtenářkám moc doporučuji.

Karolína Sláviková

STAČÍ MÁVNOUT KŘÍDLY

Autor: Sára Topinková

Věk: pro mládež

Nakladatelství: YA čtu

Tato knížka je o dívce, která se jmenuje Cilka. Má tři nejlepší kamarádky – Anežku, Kláru a Beu. Šla s nimi ven a tam potkala kluka, který se jmenoval Alex. Zamilovala se do něj a on do ní částečně taky. Chodili spolu ven, ale on jí řekl, že nechce mít vztah a ona to respektovala. Šla k němu domů a on se s ní chtěl vyspat, ale ona nechtěla. Po pár dnech si všimla, že jí neodpovídá na zprávy, a tak ho chtěla zpátky. Poprosila kamarádku Kláru, která jí pomohla nafotit fotky ve spodním prádle. Rozmýšlela se, jestli mu je má poslat nebo ne a nakonec mu je neposlala, ale to kamarádka Klára nevěděla. Klára si potají během focení poslala fotky do telefonu. Následující den šla Cilka do školy a viděla všude rozvěšené své fotky. Myslela si, že je musela vyvěsit Klára. Všichni fotky viděli a Cilka utekla domů a do školy už se nevrátila. Všichni včetně ředitele školy si mysleli, že to udělala ona sama. Přestěhovala se a začala chodit na jinou školu a za svým životem se pokusila udělat tlustou čáru, ale povedlo se jí to? To už si musíte přečíst sami.

Knížka má dvě časové úrovně, a to se mi moc líbilo, Je smutná, ale najdou se v ní i šťastné chvíle. Je hodně emocionální, takže náročnější na čtení, ale stojí za přečtení.

Jana Kuntová

Komiks

UMĚLECKÉ DÍLO MŮŽE BÝT I JÍDLLO

BON APĚTIT!

Tento komiks byl zámĚrnĚ zextrĚmnĚnĚj, všechna podobnost s reálnými postavami či situacemi je čistĚ náhodnĚ.

Slovník pro boomery 3

BE SO FOR REAL

Původ: Americký internetový slang (hlavně TikTok a Twitter).

Význam: Výzva k upřímnosti – když někdo řekne nebo udělá něco neuvěřitelného.

Použití: „Ty si fakt myslíš, že to byl dobrý nápad? Be so for real!“

ATE / ATE THAT UP

Původ: Afroamerický queer slang; „to eat“ = „zvládnout, uspět“.

Význam: Udělat něco perfektně, zazářit.

Použití: „Ta prezentace? Ona totally ate!“

IT'S GIVING...

Původ: Anglický queer slang, rozšířený TikTokem.

Význam: Když něco vystihuje určitý „vibe“ nebo energii.

Použití: „It's giving autumn vibes.“ / „It's giving main character.“

CAP / NO CAP

Původ: Hip-hop slang z 90. let; „cap“ = lež, přehánění.

Význam: Cap = lež, kec

No cap = fakt, upřímně

Použití: „That story is cap.“ / „I'm serious, no cap.“

ICK

Původ: Britský reality slang (pořad Love Island).

Význam: Náhlý odpor k někomu, koho jste dřív měli rádi – kvůli maličkosti.

Použití: „Dal si mlíko před nalitím cereálií. Instant ick.“

Bonus: SIX – SEVEN

Původ: Trend z TikToku (2024), kde mladí používají číselky „six“ a „seven“ jako hodnotící systém pro vzhled, styl nebo náladu — ale ironicky.

Význam:

„Six“ = něco nebo někdo je „meh“, tak 6/10, zkrátka průměr.

„Seven“ = už trochu lepší, „ok, respekt“, ale pořád s nadsázkou.

Použití:

– „Jak vypadám dneska?“

– „Máš takovej solidní seven.“ 😊

Kulturní kontext:

Celý trend vychází z ironické posedlosti „hodnocením všeho“. Teenageři tím dělají legraci ze sociálních médií, kde se všechno porovnává a hodnotí. Slova six a seven se stala univerzální, lehce sarkastickou zkratkou pro cokoliv „ani špatné, ani skvělé“ – s úsměvem.

Podzimní recepty

Dýňová polévka

Co budete potřebovat:

1 kg neloupané dýně Hokkaidó,
nakrájené na kostky,
2 ks cibule nakrájené najemno
4 lžíce olivového oleje
700 ml zeleninového vývaru
100 ml smetany ke šlehání
sůl, pepř

Jak na to

V hrnci rozehejte olej a opečte na něm cibuli, přidejte pokrájenou dýni a opékejte přibližně 10 minut.
Zalijte vše vývarem a vařte zhruba dalších 15 minut, dokud nebude dýně měkká.
Rozmixujte, přilijte smetanu a dochuťte solí a pepřem.
Polévku posypte dýňovými semínky, kdo má rád drceným chilli.

Nejen podzimní mrkvové muffiny

Co budete potřebovat

4 vejce
1 a 1/4 hrnku oleje (slunečnicový nebo olivový)
2 hrnky hnědého cukru
2 lžičky vanilkového extraktu
2 hrnky polohrubé mouky
2 rovné lžičky jedlé sody
2 rovné lžičky prášku do pečiva
1/2 lžičky soli
2 lžičky skořice
3 hrnky mrkve nastrohané nahrubo
1 hrnek vlašských ořechů, nebo mandlí – není nutné

Poleva

1 zakysaná smetana
1 tučný tvaroh ve vaničce,
vanilkový cukr podle chuti
skořice

Jak na to

Vyšlehejte vejce s cukrem a vanilkovým extraktem. Přidejte vše sypké a taky olej. Řádně promíchejte a vmíchejte mrkev a ořechy (nasekané nadrobno). Troubu rozehejte na 175° C. Těsto nalijte do muffinové formy s papírovými košíčky. Pečou se cca 12 minut.

Danovo okénko lidského chápání

Danova moudra do života

Kdo hledá zkratku k cíli, často přehlédne, že cesta byla ten pravý poklad.

**Síla se nerodí z vítězství, ale z každého pádu, po kterém vstaneš
klidnější než dřív.**

Ticho ti neodpoví slovy, ale naučí tě slyšet všechno ostatní.

Někdy musíš zhasnout světlo, abys viděl, co opravdu svítí.

Dan

Slovo závěrem

Drahé čtenářky, drazí čtenáři,

doufáme, že jste při čtení časopisu zažili příjemné chvíle, dovolujeme si níže přidat jedno moc hezké poděkování, které směřuje do kuchyně naší školní jídelny a jednu pozvánku na blížící se událost

Přejeme příjemný konec podzimu, klidný advent a krásné svátky a budeme se těšit v novém roce v našem zimním čísle.

Vaše redakce

Milé paní kuchařky, děkujeme za obědy.

A za velké změny k lepšímu v jídelně. Například za chutné obědy, dobré pití, čerstvou zeleninu a ovoce a modernizaci (nový automat na pití). A děkujeme za trpělivost, opravdu se divíme, že dokážete vydržet někdy opravu velký hluk v jídelně.

Děkujeme za všechno

S pozdravem třída 4.B

VÍTÁNÍ ADVENTU 28.11.2025 NA NÁMĚSTÍ VE KŘEMŽI

Program:

15:30 Začátek trhů

16:00 Rozsvěcení vánočního stromu, MŠ Křemže zpívání ve stanu

16:20 ZUŠ Křemže v sále radnice

16:40 Sbor ZŠ Křemže Křemíci v sále radnice, hudební pohádka O Adamovi a andělíčkově

16:15 MC Křemílek – tvořivá výtvarná díla

Řešení osmisměrky a uhodni učitele

Uhodni učitele:

1. Mgr. Anna Bürgerová
2. Ing. Jana Forejtová

Osmisměrka:

dušičky

Časopis **Čtení pod lavici** od Redakce ZŠ Křemže je licencován pod **CC BY-NC-ND 4.0**
<https://zsmaskremze.cz/casopis/licence>

